

lleï 13/2016, del 28 de juliol, de caça (Text refós per LesLleis.com)

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius
- Títol I. Disposicions generals
 - Article 1. *Objecte*

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 28 de juliol del 2016 ha aprovat la següent:

Llei 13/2016, del 28 de juliol, de caça

Exposició de motius

L'article 31 de la Constitució determina els principis i les exigències de conservació de la natura, i estableix que és funció de l'Estat vetllar per la utilització racional del sòl i de tots els recursos naturals, amb la finalitat de garantir a tothom una qualitat de vida digna i de restablir i mantenir per a les generacions futures un equilibri ecològic racional en l'atmosfera, l'aigua i la terra, i de defensar la flora i la fauna autòctones.

La fauna salvatge com a pilar del patrimoni natural és un element identitari i idiosincràtic d'Andorra i dels seus ciutadans. Aquesta riquesa faunística requereix l'atenció de l'Estat, a fi de conservar-la i potenciar-la de forma equilibrada i ordenada.

El Conveni de Berna del 19 de setembre del 1979 relatiu a la conservació de la vida salvatge i del medi natural a Europa comportà una adequació efectiva de la política cinegètica dels estats membres del Consell d'Europa, amb una vocació unificadora en l'àmbit europeu. La Llei de caça del 13 d'abril del 2000 ja va suposar una ordenació cinegètica d'acord amb aquests preceptes.

Tanmateix, l'activitat cinegètica, la seva gestió i les poblacions de les espècies caçables han evolucionat considerablement des de l'aprovació de la darrera Llei de caça, i els seus preceptes necessiten també adaptar-se a la nova realitat.

La creació dels vedats de caça, així com la gestió de l'isard, han permès un augment de les poblacions. Aquestes poblacions d'isards han anat creixent tant a dins com a fora dels vedats de caça. Això demostra el rol important que han tingut els vedats quant a la disseminació per tot el territori nacional, fins a aconseguir en els darrers anys una població creixent.

Aquesta Llei introdueix nous mètodes objectius de càlcul, per tal de poder mantenir en el temps aquesta població, amb l'aplicació quan escau de plans de caça definits d'acord amb l'evolució de l'índex de creixement de la població i de la variació de la població adulta i juvenil.

Aquesta evolució ha estat marcada també per períodes d'epizooties que fan palesa la necessitat de determinar, tal com estableix aquesta Llei, paràmetres poblacionals com a requisits mínims que s'han de complir per realitzar plans de caça. Aquests requisits s'han establert d'acord amb les característiques d'Andorra, de la gestió i els sistemes de caça de l'isard i de l'històric de les dades poblacionals de l'espècie al país. Una bona gestió cinegètica requereix mesures de protecció com la prohibició de l'exercici de la caça de l'isard regulada en aquesta Llei quan els paràmetres poblacionals siguin desfavorables al manteniment de la població.

La seguretat en la caça ha pres importància aquests darrers anys i aquesta Llei n'introdueix un títol específic. Les zones de seguretat que cal respectar durant l'activitat de la caça han estat redefinides per adaptar-les als canvis d'organització del territori dels darrers anys, i en certes zones es permet l'activitat cinegètica amb seguretat per a la correcta gestió de les poblacions.

L'objectiu de modernització, agilització i simplificació dels tràmits de caça també es té en compte en aquesta Llei, que determina que la validesa de la llicència de caça s'estableix per la via reglamentària. Així doncs es podrà allargar la vigència de la llicència per diverses temporades de caça, i el caçador serà el responsable de portar amb la llicència la documentació vigent de certificat d'assegurança de responsabilitat civil i del permís d'arma.

A fi d'adequar les disposicions legals que regulen actualment l'exercici de la caça a Andorra al precepte constitucional esmentat i també per actualitzar-les, resulta necessària la promulgació d'aquesta Llei de caça, que substitueix la del 13 d'abril del 2000.

L'abast d'aquesta Llei de caça es limita a l'ordenació de l'activitat cinegètica, per tal com es considera convenient reservar la regulació general de la conservació de la natura i dels recursos naturals a disposicions futures, d'acord amb el marc competencial establert en la Constitució.

La disposició derogatòria segona d'aquesta Llei té rang de llei qualificada en la mesura que deroga els articles 492 i 493 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal. L'article 492 tipifica penalment diverses conductes de caça il·legal i es considera més adient i proporcionat a la gravetat d'aquestes conductes que siguin sancionades administrativament en la forma prevista en aquesta Llei. Pel que respecta a l'article 493, tipifica penalment diferents conductes de pesca il·legal que es troben també tipificades com a infracció administrativa en la Llei de pesca i de gestió del medi aquàtic, del 28 de juny del 2002, i, per un criteri de coherència en la sanció de les infraccions relacionades amb la fauna salvatge, es creu també convenient sancionar administrativament aquestes conductes i derogar-ne la tipificació penal.

Títol I. Disposicions generals

Article 1. *Objecte*

Aquesta Llei té per objecte regular l'exercici de la caça de manera que sigui compatible amb la protecció, la conservació, el foment i l'aprofitament de la riquesa faunística nacional, respectant els compromisos internacionals adquirits.

Registreu-vos a LesLleis.com per
accedir al contingut complet d'aquesta pàgina.